

היה קורא פרק שני ברכות

למה

ב א טושי' א"ת סימן
טו טע"ק א
בא ב טו טע"ק ח
בב ב דמיו' פ"ד מהל'
ק"ש הלכה ג סג
עשן ית עורושי' א"ת
סימן טו טע"ק ח
וביורה דעס סימן טו
טע"ק ח
בב ה' מיו' פ"ד מהלכות
השילין הלכה טו
טו טע"ק א"ת סימן טו
טע"ק ד רב אלעס כ"ח
ובסלמות תפילין דף טו
וע"ש טעמא :

רב נסים גאון
לאפוקי סטאן דאמר
למשנה אינו
צריך לברך בעל ו
הביטורא לא הוה
ויעקב בפרק ראשון
(דף יא)

הנהגות הב"ח
(ה) ב' ואלה תפילין
ומללי ויכירי (ב) רש"י
ד"ה ומללי פירקין אלהא
ר"ב מפרש קדושא מנה
[שגל] קודם ק"ש כי
[על זה שידן] אחר כך
לומר וכו' חומה גדלה
מטי זמן ק"ש דלי [שהא]
דמנה תפילין ודבר קרי
מלי קאמר וכו' וכו'
הא כיון דלא מטי זמן
ק"ש גס זמן תפילין [לא]
מטא [לכן] פירש רש"י
דקדושא הוא [מלא]
דעסק קודם [בחורה]
רק קשה למה [לא משה]
כדמנה מנה [מלא דמנה]
תפילין ואלא [ישק] דה"ק
וכי' ואלא [לכן] דה"ק
וכי' חומה גדלה [מטי]
זמן ק"ש והיה מחמת
בעשיית מנה דהיינו
[לימוד] וכיון דהתחיל
להתעסק בעשיית מנה
היה תפילין שהוא ג"כ
עשיית מנה קודם ק"ש
והוא דלי' מלי מנה
אחר כך א"כ [מלי]
א"כ ה"ה דה"ה דה"ה
דילמא זכו אסיד דה"ה
דלא מטי זמן קריאת
שמן והתחיל [בעשיית]
מנה שוא לימוד יומ
תפילין פשיטא [זמן]
קודם ק"ש וז"ל [ואם]
נכנס דלימוד לא מקרי
עשוי פ"י כך [וחי מו]
סבר לא כ"י יושב ב"ק
והאמר וכו' אלהא דף
בקריאה לא סבר כ"י
יושב ב"ק [מלמד]
קודם ק"ש והלכות
הוא קריאה דמנה אלא
לפי פירש"י [משמע]
לימוד מיקרי עשוי :

קדמה פרשת שמע לוהיה אס שמע. וא"ת חופק ליה
דקדמה בחורה וי"ל דהכי קאמר למה קדמה אף לפרשת
זינות דקדמה לכוין אלא ודאי אין אט חוששין לזה שהיה קודמת
בחורה משום דאמרין אין מוקדם
והיה שהיה מדברת בלשון רבים :
ויאמר אינה נוסגת אלא ביום .
מכאן משמע כ"י שמעון
דלמר ב' התכלת (מנחות ד' מג.) דל"י
מ"ע שהזמן גרמא וכן איתא בקדושין
(פ"ק ד' לג.) דקאמר זינות מלות עשה
שהזמן גרמא וא"ת א"כ למ"ד (מנחות
מא.) זינות חובת טלית הוא ואפילו
מונחת בקופסא א"כ חייבת בלזינות
הכי אשכחן שהיה הזמן גרמא. וי"ל
דאס היה כסות המיוחד ללילה פטור
והכי איתא בירושלמי דקדושין אמר
להס ר"ש אי איתא מודים לי לזינות
מ"ע שהזמן גרמא שהרי כסות לילה
פטור מן הלזינות א"כ אילא טעמא
דרבנן שאס היה מיוחד ליום ולילה
שחייב בלזינות : **ובנה** תפילין ומללי.
ומהס משמע שמורה נהניח תפילין
בין גולה לתפלה וכן בטלית מניח
אדם טליתו בין גולה לתפלה. וכן
מליו טרבי ימחך כרבי יהודה שלח
אחר טליתו ושהה השליח וכבר קרא
ק"ש בצרכותיה ונתעטף בטליתו וגמר
שמונה עשרה והביא ראה מהכא
מהיה דרב. מ"מ יש לחלק בין תפילין
לטלית דעיקר ק"ש ותפלה שייכי
בתפילין כדאמר בסמוך כאילו מעיד
עדות שקר בעלמא פירוש בחדון שזה
שהוא קורא והיו לטוטפת ולאות על
ידו ואין . ותפלה נמי כדאמרין קרי
ק"ש ומתפלל * וזו היא מלכות שמים אבל
זינות שאינו אלא חובת טלית שאס
יש לו טלית חייב ואס אין לו פטור
מלזינות ויכול לקרוא ק"ש בלא זינות
ודאי דהוה הפסקה. והרב רבי משה
מקוצי היה חומר דאפי' מכאן אין
ראה דמלי למימר הניח תפילין בלא
ברכה ולאחר י"ח ממשמש ברה ומבדק
עליהם ובהכי בני שנס מותר להתעטף
בטלית צעת שידיו מוטופות ואחר
שיטול ידיו ימשמש בטליתו ומבדק :
ומברך מלות האמורות בחורה.
וא"ת וכו' ק"ש לא הוה בכלל
מלות האמורות בחורה. וי"ל דלי לא
מני ביהדיא ק"ש הוה אמינא דדוקא
הני דלית להו קביעות זמן אבל ק"ש
דקביע להו זמן לא הוהיל זמן עובר
קמ"ל : **עולה** בלא מנחה. ה"ה
דמלי למומר בלא נסכים שהרי
עולה נמי טעונה נסכים אלא לישנא
דקרא נקט עולה ומנחה וגו' :

ומכל מצות האמורות בתורה הגיע זמן
וקורא ק"ש ומתפלל האנופא קשיא רישא אמר פטור וסיפא חייב הא לא קשיא
יסיפא בתרי ורישא בחד מ"מ קשיא לרב רב כרבי יהושע בן קרחה סבירא ליה
דאמר עול מלכות שמים תחלה ואח"כ עול מצות אימר דאמר רבי יהושע
בן קרחה להקדים קריאה לקריאה קריאה לעשיה מי שמעת ליה ותו מי סבר ליה כרבי יהושע בן
קרחה והאמר * רב הייא בר אשי זמנין סגיאין הוה קאימנא קמיה דרב ומקדים ומשי ידיה ומבדק
ומתני לן פרקין ומנח. תפילין והדר קרי ק"ש וכו' בללא מנח זמן ק"ש א"כ מאי אסדרתיה דרב הייא בר אשי
לאפוקי מ"מ דלמשנה אין צריך לברך קמ"ל דאף למשנה נמי צריך לברך מ"מ קשיא לרב שלוחא הוא דעוית :
אמר עולה כל הקורא ק"ש בלא תפילין כאילו מעיד עדות שקר בעצמו א"כ הייא בר אבא א"ר יוחנן כאילו
הקריב עולה בלא מנחה וזבה בלא נסכים : ואמר רבי יוחנן הרצאה שיקבל עליו עול מלכות שמים שלמה
יפנה

וה' אלהים אמת. לך אין מפסיקין בין אני ה' אלהים לאמת : כל
אמת אמת תפסיה להאי . ריהטא של אמת תפסיה לזה : אמת
דבר שמואל בר יהודה אמר אמרי במערבא וכו' . ק"ש של ערבית
אין קורין בה פרשת זינות כולה לפי שאין מלות זינות בלילה אבל
תורה אור מחליין אותה ומפסיקים בה ומדלגים
יחיל . אין צריך להחיל ויאמר
ערבית : אסתולי מחליין . דא
מחלי במערבא : אמר אני ה'
אלהים . דהיינו פרשת זינות : צריך
לומר אמת. כדכתיב וה' אלהים אמת :
והא בעי לאדכורי יציאת מצרים. דתנן
(לעיל ד' יב.) מוכרין יציאת מצרים
בלילות ואי לא אמר אמת ואמונה ולא
אמר פרשת זינות היכי מדכר יציאת
מצרים : ושרטו לך . מי כמכה באלים
וגו' מלכותא ראו בנך עד גאל ישראל
והשכיבנו : שזה ללמוד . ודברת בס :
וזה ללמד . ולמדתם אותם את בניכם
ואס לא למד תחלה היאך ילמד את
בניו : וזה לעשות . ויאמר אין בה
אלא עשיה : וקשרס . דתפילין :
וכתבת . דמוחה עשיה היא : רב
משי יד . פעם אחת ראוהו עשה
כן : והיכי עבדי הכי . שהקדים ק"ש
לתפילין : כוך . קבר שחפרין בקירות
מערה ארכו ד' ורחבו ז' טפחים :
פטור מק"ש . דהעוסק במלוא פטור
מן המלוא כדאמרין בפ"ק (ד' יא.)
בשבת דבידק פטו לעוסק במלוא :
וכיפא בתרתו . והכי קאמר אס שנים
הס מניח את תכירותיו והוא עולה
ומקיים מלות ק"ש ותפילין ותפלה
וחוזר למלכה וחזירו יעלה ויניח
תפילין ויקרא ק"ש ויתפלל : מ"מ .
תפילין קודמים לק"ש : עול מלות .
דהכתת תפילין עול מלות הוא : קריאה
לקריאה . שמע שהוא קבלת מלכות
שמים לוהיה אס שמע שהוא קבלת
עול מלות ומקדים . משכים : ומבדק .
על החורה : ומתני פרקין : אלמא (א)
מקדים הוא לעסוק בחורה דהיינו (א)
עשיה דמלוא מקמי מלכות שמים :
שלוחא הוא דעוית . השליח קלקל
שאינר להביא לו תפילין מעיקרא
* והגיע זמן ק"ש והחזק לקרות כדי
שלא יעבור הזמן וכו' מטי שלוחא
דתפילין אנוניחו : כאלו מעיד עדות
שקר בעלמא . לישנא מעליא : כאילו
הקריב עולה בלא מנחה . שחייש
הכתוב להקריב עמה שגא' (במדבר כח)
ועשירית האופה וגו' אף הקורא ואינו
מקיים אינו גומר את המנחה : נסכים .
הוא היין המתקדש עלגבי המזבח אחר
העולה והזבח כדכתי' ונסכים חלי ההין
וגו' (שם) וה' דמלי למימ' כאילו הקריב
עולה בלא מנחה ונסכים דהא עולה
נמי טעונה נסכים אלא לישנא דקרא
נקט עולה ומנחה זבח ונסכים :
יפנה

לעיל דף יא :

יפנה

יפנה

יפנה

יפנה

יפנה

יפנה

יפנה